

надъ водж-тѣ высокы могылы и планины и то пусты и голы. Вода-та като ся клатила и плискала около тѣхъ размывала и раскрѣтвала камынѣ-ты и така уносила съ себе трохи и открѣшлецы и ситетъ прахъ. Въ това врѣмѧ смалъ не всичка-та гѣста пâра надъ землѣ-тѣ изстынѣла та ся сгѣстила и слѣла на водж по земнѣ-тѣ корж, коя-то повече и повече и зстынивала и надебеляла. Тогава слѣнце и звѣзды ся провидѣли и станѣло видѣло.

Нѣ за колко ли врѣмѧ ся е сврѣшило всичко това? Колко ли хыляды години сѫ изминѣли доклѣ земя-та да простыне. Да просъхне и да стане сгодна за подвѣдѣ на растенія и на животны? Въ Св. Писаніе ся казва, че Господь — сполай Му — сѣздалъ свѣта въ шесть дни а така трѣбува и да си е; само тія Божіи дни щѣть да сѫ бывали много длѣгы и толкова длѣгы що-то и край имъ ся не знае; може-бы да сѫ траялы по хыляды години, защо-то за Бога, кой-то е вѣченъ, хылядо години сѫ като единъ часъ.

Кога поизстынѣла земя-та, и воды-ты ся слѣли по долове и пропасти та ся намѣстили на едно мѣсто; а натлаќъ отъ пѣськъ, глинѣ, чернѣ прѣсть и пр. ся утаялъ та натлачили и засипаль голы-ты и камени-ты-ты скалы. Тогава вече ся явило по землѣ-тѣ билки, тревы и другы растенія. И така суха-та земна кора ся зазеленила, а пакъ изъ глѣбокы-ты воды ся прѣкижли и подвѣдили всякакъ вѣдрѣбенъ гаветь и малки животинки, кои-то и днесъ има у всяка водж, дѣ-то Божія рѣка е прѣснѣла сѣмѧ за животъ.

По врѣмѧ поникнѣли изъ землѣ-тѣ всякаквы высокы дрѣвеса, кои-то расли много буйно защо-то тогава земя-та была много топла и влажна; и самый мѣхъ тогава не бывъ като сегашній, а като една дж-